

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109231413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4109231413.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členov senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci navrhovateľa: 1/ Q. D., nar. X.X.XXXX, R. XX, D., 2/S. D., nar. XX.X.XXXX, J. XX, 3/H. D., nar. XX.X.XXXX, R. XX, D. zastúpení JUDr. Dagmar Danóciovou, advokátkou, so sídlom Hodálova 2, Nitra, proti odporcovi: Rímskokatolícka cirkev, Sídlná kapitula v Nitre, so sídlom Hradné nám. 7, Nitra, zastúpený: Petruška&partners s.r.o., so sídlom Kupecká 18, Nitra, o určenie že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. septembra 2014 č.k. 19C/243/2009-396, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že do dedičstva po nebohom S. D., zomrelom dňa 17.04.2013, patrí nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území D., v obci D., v okrese Nitra, zapísaná vo výkaze výmer ku geometrickému plánu č. 4/2009 zo dňa 17. 02. 2009 a to parcela registra „C“ katastra nehnuteľností číslo XXXX/XX, orná pôda o výmere 10000 m² v celosti. Geometrický plán tvorí nedeliteľnú súčasť rozsudku. O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 134 ods. 1, § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 18 ods. 3 zákona číslo 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov, majúc za preukázaný skutkový stav, podľa ktorého bola na základe Prídelovej listiny zo dňa 20. 08. 1949 právnym predchodcom (rodičom), S. D., právneho predchodcu navrhovateľov, a to S. a O. rod. J. pridelená do vlastníctva nehnuteľnosť parcelného čísla XXXX/X roľa o výmere 10000 m². Na uvedenej prídelovej listine je pečiatka aj podpis poverenika a v bode 8 je uvedené, že prídelová cena bude určená Povereníctvom poľnohospodárstva a pozemkovej reformy dodatočne a prídelci sú povinní ju zaplatiť na príkaz Povereníctva poľnohospodárstva a pozemkovej reformy Náhradovému fondu v stanovenej lehote. Prídelová cena bola za uvedenú parcelu stanovená vo výške 2.200 Kčs a navrhovatelia predložili doklad o jej splácaní. Z Úradného záznamu napísaného na MNV v Branči dňa 19.10.1963 mal za preukázané, že S. D. a jeho manželka O., vyplatili za prídel z konfiškátu bývalých vlastníkov Dr. N. H. a spol. za dvor s domom a záhradu sumu 7149 Kčs a za 1 ha ornej pôdy z revízneho majetku Nitrianskej sídelnej kapituly v katastrálnom území D., v cene 2.200 Kčs, vyplatili sumu 600 Kčs, ktorá sa im započítava za užívanie tejto pôdy po dobu asi 5 rokov, pričom ku dňu spisovania zápisnice, pôdu užívalo JRD. S. D. a jeho manželka O. sú uvedení aj v Návrhu na pridelenie pôdy a uvedená parcela je špecifikovaná aj grafickej prílohe. Parcela č. XXXX/X špecifikovaná v prídelovej listine, bola odčlenená z parcely č. XXXX - ako pasienok o výmere 182746 m² a rovnako parcela číslo XXXX lúka o výmere 87636m² sú zapísané v pozemnoknižnej vložke (ďalej aj „PKV“) číslo 3 s vyznačeným vlastníctvom Nitrianskej sídelnej kapituly. Pod bodom B12 v tejto PKV je uvedený zápis pod Čd 4564, že podľa návrhu

a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva pozemkovej reformy v Bratislave sa poznamenáva, že uvedené nehnuteľnosti povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľala prevziať a že tieto sú predmetom pozemkovej revízie podľa zákona číslo 142/47Zb v znení zákona číslo 44/48 Zb. Právni predchodcovia navrhovateľov užívali predmetnú nehnuteľnosť do roku 1953, kedy bola vnesená do družstva, o čom sa doklad nezachoval. Z dedičského spisu D2137/84 a z rozhodnutia č.k. D2137/84-13 zo dňa 06.12.1984 je zrejmé, že po zomrelej O. D., rod. J., zomrelej dňa 01. 09. 1984, bola okrem iných nehnuteľností, prejednaná aj parcela č. XXXX/X - roľa, ktorú nadobudol S. D., syn poručiťky (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) a právny predchodca navrhovateľov v tomto konaní Z dedičského spisu D1188/89 a z rozhodnutia č.k. D 1188/89-14 zo dňa 18. 09. 1989 je zrejmé, že po zomrelom S. D., zomrelom dňa 25. 04. 1989 bola okrem iných nehnuteľností prejednaná aj parcela č. XXXX/X - roľa, ktorú nadobudol S. D., syn poručiťky (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) a právny predchodca navrhovateľov v tomto konaní, voči ostatným spoludedičom bezodplatne. Právny predchodca navrhovateľov na základe uvedených rozhodnutí v dedičských konaniach požiadaval o zápis vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú si dal zamerať geometrickým plánom č. 4/2009 zo dňa 17.2.2009, pričom bolo zistené, že parcela, ktorá je predmetom tohto konania a to parcela číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere 10000m², totožná s parcelou XXXX/X - orná pôda o výmere 10000 m² (špecifikovaná vo vyššie uvedenej Prídelovej listine), je tvorená dielom 1 o výmere 7927 m² odčleneným z parcely č. XXXX a dielom 2 o výmere 2073 m² odčleneným z parcely číslo XXXX, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva (ďalej aj „LV“) číslo XXXX, ako vlastníctvo odporcu. Právny predchodca navrhovateľov sa pokúsil bezúspešne vyriešiť vec s odporcom mimosúdne, listom zo dňa 07. 09. 2009. Vlastníkom parcely č. XXXX a XXXX, z ktorej bola vytvorená parcela, ktorá je predmetom tohto konania (XXXX/XX) je odporca, ako vyplýva z LV č. XXXX. Z dokladu nachádzajúceho sa na čl. 67 spisu mal súd prvého stupňa za preukázané, že v prípadoch iných osôb, odporca dal súhlas na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ďalej dôvodil tým, že Poznámka pod B12 v pozemnoknižnej vložke číslo 3 zo dňa 08. 08. 1948 pod Čd 4564, na základe ktorej Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľalo nehnuteľnosti prevziať a tieto boli predmetom pozemkovej revízie podľa zákona číslo 142/47Zb v znení zákona číslo 44/48 Zb., stačila k prechodu vlastníckeho práva. Podľa vtedajšieho výkladu sa vlastníctvo nehnuteľnosti nadobúdalo oprávneným prevzatím faktickej držby, nie až prevzatím držby knihovnej. Vlastníctvo zabraného pozemkového majetku sa teda v povojnovej dobe nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnene prevzal a začal na nej hospodáriť. Vyhodenie vkladových listín a zápis do pozemkovej knihy boli už len vykonaním knihovného poriadku, ktorý sa v niektorých prípadoch vykonával až následne po prevzatí vlastníckeho práva k pôde novým vlastníkom, pričom vykonanie knihovného poriadku bol proces, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri do súladu so skutočným právnym stavom. Uvedené sa vzťahovalo aj na majetok zabraný podľa § 14 zákona číslo 142/1947 Zb. a vykonaním knihovného poriadku žiadne práva nevznikli, len už existujúcim právam bola poskytnutá verejná publicita. Preto v prípade nevykonania knihovného poriadku nie je možné vyvodiť, že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do pozemkovej knihy zapísané. Z uvedeného potom vyplýva, že k prechodu vlastníckeho práva u nehnuteľností, u ktorých bola vyznačená poznámka zamýšľaného prevzatia, potom stačilo faktické prevzatie štátom a k prechodu vlastníckeho práva nebolo potrebné vykonanie zápisu do pozemkovej knihy, ani vyhotovenie vkladovej listiny (Občiansky zákonník účinný od 1.1.1951). V danom prípade mal súd potom za preukázané, že uvedené nehnuteľnosti prešli na štát a následne mohla byť parcela č. XXXX/X - roľa o výmere 10000 m² na základe Prídelovej listiny zo dňa 20. 08. 1949 pridelená do vlastníctva právnym predchodcom (rodičom) S. D., právneho predchodcu navrhovateľov a to S. a O. rod.J.. Prídelová listina netrpí vadami, ktoré namietal právny zástupca odporcov, táto má všetky náležitosti, na jej základe právni predchodcovia navrhovateľov vstúpili do užívania predmetnej nehnuteľnosti a nadobudli k nej vlastnícke právo. Navyše, uvedenú nehnuteľnosť užívali až do roku 1953, kedy bola vnesená do družstva, pričom s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 3 zákona číslo 293/1992 Zb. sa lehota na vydržanie neprerušila. Právni predchodcovia navrhovateľov užívali predmetnú nehnuteľnosť v dobre viere ako svoju vlastnú a po smrti prídelcov bola uvedená nehnuteľnosť predmetom vyššie citovaných dedičských konaní a právny predchodca navrhovateľov (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) S. D. ju riadne zdedil. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľov bol podaný dôvodne a preto mu súd vyhovel. O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním odporca. Namietal záver súdu o prechode žalovaných nehnuteľností na štát. V celom rade prípadov, ako aj v danej veci, panuje názor, že dotknuté

nehnutelnosti prešli na štát postupom podľa zákona číslo 142/1947 Zb. za situácie, kedy v pozemkových knihách bola uskutočnená iba poznámka zamýšľaného prevzatia, rozhodnutie o prevzatí samotnom, naopak, vydané nikdy nebolo. V tomto smere preto vznikajú pochybnosti, či poznámka zamýšľaného prevzatia neznamovala už sama o sebe prechod vlastníctva na štát. Z predpisov, na ktoré sa zákon číslo 142/1947 Zb. výslovne odvoláva vyplýva, že samotným vyslovením záboru ani rozhodnutím o zamýšľanom prevzatí sa právna situácia vlastníkov dotknutých nehnuteľností nezmenila. Zmluvy o prevode zabraného majetku vyžadovali podľa § 7 záborového zákona schválenie pozemkovým úradom. Titulom pre nadobudnutie vlastníctve je až poznámka, nie zamýšľané prevzatie, ktoré má iba upozorňovať tretie osoby na budúci možný prechod vlastníctva na štát. Toto tvrdenie sa opiera o skutočnosť, že pokiaľ nebola dôvodom, vkladu vlastníckeho práva pre štát dohoda o prevzatí, je práve až poznámka prevzatia, zákonným podkladom pre nasledujúci vklad vlastníckeho práva pre štát (§ 26 až 28 náhradového zákona). Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 11. 2011 sp.zn. 6Cdo 84/2010, podľa ktorého „sama poznámka o záboře a o zamýšľanom prevzatí nehnuteľností nemá účinky prechodu vlastníctva na štát, k právnemu prevzatiu, t.j. k nadobudnutiu vlastníctva k zabranému majetku štátom podľa zákona číslo 215/1919 Sb. dochádza až vkladom vlastníckeho práva pre štát na návrh pozemkového úradu“. Ďalej namieta, že prídelová listina zo dňa 20. 08. 1949 nie je perfektná z dôvodu, že v tejto sa nenachádza prídelová cena, ktorá je jednou zo základných náležitostí požadovaných pre platnosť prídelových listín. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 56/2003. Ďalej vytkol súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že odporca je na základe PKV č. 3 vlastníkom na základe pôvodného zápisu pod radovým číslom 1, ktorý je podpísaný vedúcim pozemkovej knihy a kráľovským podsudcom. Rozsudok súdu prvého stupňa trpí aj formálnymi nedostatkami, a to nemá k sebe pripojený geometrický plán, hoci vo výrokovej časti túto skutočnosť konštatuje. Záverom uviedol, že odporca je pôvodným a výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré vlastnil titulom pôvodného zápisu, prídelová listina zo dňa 20. 08. 1949 nie je právne perfektná z dôvodu, že v tejto sa nenachádza prídelová cena a vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na štát nikdy neprešlo, pretože pôvodnému vlastníkovi neboli nikdy odňaté z dôvodu, že poznámka „zamýšľaného prevzatia“ nemá za následok prechod vlastníctva na štát, a ani to, že by sa nehnuteľnosti zo záboru prepustené stali opäť zabranými. Žiada preto, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu opätovne poukázali na nimi tvrdené skutočnosti v priebehu konania na súde prvého stupňa, vlastnícke právo prešlo na štát, odporca nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností, tieto nemohol nadobudnúť ani vydržaním, nakoľko nebol dobromyseľný držiteľ, keďže vedel, že nehnuteľnosti boli pridelené právnym predchodcom navrhovateľov. V roku 1948 odporca prestal nehnuteľnosti užívať, tieto prešli do vlastníctva štátu a boli pridelené na základe prídelových listín jednotlivým prídelcom. Následne v roku 1995 odporca požiadal o zápis predmetných pozemnoknižných parciel do listu vlastníctva a t.č. sú zapísané v LV č. XXXX pre katastrálne územie D.. Prídelová listina zo dňa 20. 08. 1949 je dokladom o vlastníctve prídelcov k pridelenej nehnuteľnosti a je verejnou listinou, spôsobilou pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 123/2003, podľa ktorého mimo rámec správneho súdnictva, všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu; môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný. Nesúhlasia s názorom odvolateľa, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam neprešlo na štát, nakoľko poznámka „zamýšľaného prevzatia“ nemá za následok prechod vlastníctva na štát a ani to, že by sa nehnuteľnosti zo záboru prepustené stali opäť zabranými. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 20Cdo 1099/2003. K navrhovateľom citovanému uzneseniu NS SR č. 6Cdo 84/2014 dodali, že názor vyslovený v tomto rozhodnutí je vybočením zo štandardného výkladu a doterajšej judikatúry. K formálnym nedostatkom rozsudku navrhovatelia uviedli, že požiadali súd, aby geometrický plán č. 4/2009 tvoril neoddeliteľnú súčasť rozsudku, ktorej žiadosti súd prvého stupňa vyhovel a pripojil k rozsudku geometrický plán. Navrhovatelia ďalej poukázali na to, že ich právni predchodcovia nadobudli k spornej nehnuteľnosti vlastnícke právo vydržaním v zmysle § 115 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. s poukazom na ustanovenie § 562 a § 566, keďže vstúpili do užívania nehnuteľnosti dňom 01. 10. 1948 a túto užívali nepretržite až dovtedy, kým ju nemuseli vnieť do bývalého JRD v roku 1953. V zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 zákona číslo 293/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, lehoty na vydržanie sa neprerušili vznikom užívacieho práva socialistickej organizácie k nehnuteľnosti. Z týchto dôvodov žiada napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie odporcu nie je opodstatnené, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V danej veci súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie v danej veci, na základe ktorého vyvodil správny právny záver, vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd poukazujúc na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, na správnosť napadnutého rozsudku poukazuje a pre zdôraznenie správnosti iba dodáva, že z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že právni predchodcovia navrhovateľov, a to S. a O. rod. J. sa na základe prídelovej listiny, ktorou im bola pridelená do vlastníctva nehnuteľnosť parcelné číslo 1613/4 roľa o výmere 10000 m², sa stali jej vlastníckmi po tom, ako zaplatili prídelovú cenu a prevzali nehnuteľnosť do užívania a držby. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorým konštatoval, že právni predchodcovia navrhovateľov sa stali vlastníckmi predmetných nehnuteľností na základe prídelovej listiny zo dňa 20. 08. 1949.

K námietke odvolateľa o neperfektnosti prídelovej listiny, odvolací súd iba dodáva, že v spise sa nachádza prídelová listina, ktorá po formálnej stránke obsahuje všetky podstatné náležitosti. Námietka odporcu, že prídelová listina neobsahuje prídelovú cenu nezodpovedá skutočnosti, nakoľko v prídelovej listine v bode 8 je doslovne uvedené, že prídelová cena bude určená dodatočne a prídelci sú povinní ju zaplatiť. Zaplatenie prídelovej ceny právni nástupcovia pôvodných prídelcov v konaní preukázali listinnými dôkazmi. Súd v zmysle posudzovania ochrany vlastníckeho práva k prideleným nehnuteľnostiam, na základe právnych predpisov pred roka 1948, je v zmysle ustanovenia § 135 ods. 2 OSP viazaný rozhodnutím príslušného správneho orgánu o tom, že pre určitú osobu je právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva rozhodnutie o prídele nehnuteľnosti, že prídelca získal vlastníctvo k nehnuteľnostiam v prídele označeným a že prídel bol uskutočnený za cenu uvedenú v rozhodnutí. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že prídelová listina spĺňa všetky formálne náležitosti verejnej listiny, ktorá je vkladuschopnou listinou a tiež je nepochybné, že prídelcovia prídelovú cenu zaplatili, ktorú skutočnosť listinnými dôkazmi preukázali.

Odvolateľ v podanom odvolaní tiež namieta, že v danom prípade nedošlo k prevzatiu predmetných nehnuteľností zo strany štátu, keďže v príslušnej pozemkovej vložke nie je tento úkon, t.j. rozhodnutie o prevzatí nehnuteľnosti štátom, zapísané, zapísaný je iba zámer o zamýšľanom prevzatí, ktorá skutočnosť nemá za následok prevzatie nehnuteľností do vlastníctva štátu. Namieta, že k odňatiu vlastníckeho práva zo strany štátu odporcovi nikdy nedošlo. Odvolací súd sa s týmto názorom odvolateľa nestotožnil.

Zákon číslo 142/1947 Zb. v ustanovení § 1 až § 6 upravoval predmet revízie, ktoré rozhodnutia a opatrenia podliehali revízii a ktorý orgán štátu bol oprávnený vykonať revíziu a vydať rozhodnutie o jej výsledku, povinnosť vlastníctvo nehnuteľností spísať a ohlásiť svoj majetok, ktorý bol predmetom revízie podľa § 1, ako aj návrh príslušného orgánu na vyznačenie vo verejných knihách, že ide o majetok, ktorý je predmetom revízie a prevzatie zbytkových statkov.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 142/1947 Zb., ministerstvo pôdohospodárstva prevezme zbytkové statky (§ 1 ods. 1, písm. d/), za predpokladov ďalej uvedených. Prevzatím prechádzajú tieto nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Pre prevzatie platia primerane ustanovenia náhradového zákona.

Podľa § 17 zákona č. 142/1947 Zb., pre konanie podľa tohto zákona, vrátane vyvlastnenia pôdy podľa § 1, ods. 3, platili, okrem ustanovenia § 8, primerane príslušné predpisy záborového zákona a zákonov ho doplňujúcich.

Na základe ustanovení zákona č. 142/1947 Zb. sa tak na konanie o prevzatí nehnuteľností, ktoré sa stali opäť zabranými, vzťahovali primerane aj príslušné predpisy záborového zákona a na prevzatie primerane ustanovenia náhradového zákona. Záborový zákon, upravujúci ďalšie konanie o majetku, ktorý sa po revízii stal na základe rozhodnutia príslušného orgánu opäť zabraným, v § 5 uvádzal, že zabraním nadobudla Československá republika právo zabraný majetok preberať a pridelovať. S poukazom a s prihliadnutím na spoločenskú situáciu, ako aj vtedajší právny výklad príslušných právnych predpisov, po skončení II. svetovej vojny, bol štát nútený dať pred zabezpečením súladu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v pozemkovej knihe prednosť tomu, aby pôda bola čo najrýchlejšie pridelená novým vlastníkom, ktorí by zabezpečili jej obhospodarovanie. S ohľadom na tieto spoločenské zmeny bol v tej dobe uplatňovaný výklad, podľa ktorého sa vlastníctvo k obhospodarovanej pôde nenadobúdalo ani zápisom vlastníctva do pozemkových kníh, ani vyhotovením listín, na ktorých základe by takýto zápis bolo možné vykonať. Podľa vtedajšieho výkladu sa vlastníctvo nehnuteľností nadobúdalo oprávneným prevzatím faktickej držby, nie až prevzatím držby knihovnej. Vlastníctvo zabraného pozemkového majetku sa teda v povojnovej dobe nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnenne prevzal a začal na nej hospodáriť. Vyhotovenie vkladových listín a zápis do pozemkovej knihy boli už len vykonaním knihovného poriadku, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri daný do súladu so skutočným právnym stavom. Vykonaním knihovného poriadku žiadne práva nevznikli, len už existujúcim právam bola poskytnutá verejná publicita. Preto z prípadného nevykonania knihovného poriadku nemožno vyvodiť, že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do pozemkovej knihy zapísané. Z týchto skutočností potom vyplýva, že po účinnosti predpisov o revízii prvej pozemkovej reformy a novelizácii náhradového zákona po II. Svetovej vojne, stačilo k prechodu vlastníckeho práva u nehnuteľností, u ktorých bola vyznačená poznámka zamýšľaného prevzatia, faktické prevzatie štátom, prípadne prídelením, po uplynutí výpovednej doby z hospodárenia na zabranej pôde. K prechodu vlastníckeho práva prevzatím pritom nebolo potrebné vykonanie zápisu do pozemkovej knihy, ani vyhotovenie vkladovej listiny. Pokiaľ sa štát alebo orgán, ktorý v mene štátu zabranú pôdu prevzal do vlastníctva, nepostaral o vykonanie knihovného poriadku v pozemkovej knihe alebo o zápis vlastníckeho práva štátu ihneď, resp. vôbec, bol tak, resp. je zapísaný ako vlastník stále ten subjekt, ktorý vlastnil zabraný majetok pred jeho prechodom na štát. Samotná okolnosť, že vlastníctvo štátu nie je v katastri zapísané tam, kde bola v pozemkovej knihe zapísaná poznámka zamýšľaného prevzatia, ešte neznamená, že štát sa vlastníkom zabraných nehnuteľností nestal. Rozhodujúca je okolnosť, či štát nehnuteľnosti fakticky prevzal (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 180/2009 zo dňa 31. 01. 2011).

Je nesporné, že v predmetnej pozemkovej knihe, vložke č. 3, bol vyznačený iba úkon, ktorým štát zamýšľal predmetné nehnuteľnosti prevziať. Skutočnosť, že k prevzatiu zo strany štátu predmetných nehnuteľností aj došlo, jednoznačne nasvedčujú ďalšie úkony štátu, ktorým zabrané nehnuteľnosti prídelením prideliť novým vlastníkom. S poukazom na vyššie uvedený záver najvyššieho súdu, s ktorým názorom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, je preto námietka odvolateľa smerujúca k tomu, že zo strany štátu nikdy k prevzatiu predmetných nehnuteľností nedošlo, keďže nebolo jednané vydané rozhodnutie o prevzatí a tiež nebol tento úkon vyznačený v pozemkovej knihe, neopodstatnená a nemajúca právny základ v dostatočne zistenom skutkovom stave.

Taktiež sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou formálnych nedostatkov napadnutého rozsudku, nakoľko ide iba o technický problém, ktorý je odstrániteľný pripojením geometrického plánu, ktorý sa v spise nachádza, k rozsudku. Neuvedenie správneho označenia zástupcu odporcu, je iba formálnym nedostatkom, ktorý už vo svojom rozhodnutí odstránil odvolací súd a preto iba tieto vytýkané formálne nedostatky, nemôžu byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, ak je rozhodnutie vo veci samej správne.

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko súd prvého stupňa si vymienil rozhodnutie o trovách konania podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, kedy rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.